

Izdajatelj in odgovorni urednik: **Ivan Bajt** v Gorici.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič) v Gorici.

Zborovanje zastopnikov delavskih društev.

(Konec.)

Gostinčar priporoča, naj skrbi „Zadruga zveza“ za pouk v knjigovodstvu. Sprejeta je bila sledeča resolucija: Shod nujno priporoča, naj se za uspešni razvoj delavskega zadrugištva (delavska konsumna društva, hranilnice, stavbene družbe, posojilnice, produktivne zadruge itd.) uvede vsakoleten pouk v knjigo vodstvu in poznanja blaga. Shod priporoča „Krščansko-socialni zvezi“, naj se obrne na „Zadruga zvezo“, da pospešuje delavske zadruge in uvede letne knjigovodske tečaje.

Tovariš Jeraj, predsednik „Strokovnega društva“ tekstilnih delavcev za Kranjsko, priporoča sledečo resolucijo: Shod želi, da se vrši redno vsako leto sestanek zastopnikov slovenskega delavstva. Čas in kraj se določi na shodu, ki tudi izvoli odbor za pripravljavnost dela prihodnjemu shodu in izvršitev sklepov na shodu. — Resolucija obvelja soglasno.

Zastopnik „Katoliškega delavskega društva“ v Prevaljah na Koroškem gosp. Lavriac, pozdravi zborovalce v imenu koroškega delavstva.

G. dr. Dermastija kot zastopnik „Slov. katol. del. društva“ v Gorici naglašja, da društvo dela strogo po resolucijah „Kršč. soc. zveze“ in šteje nad 500 članov. Dasi se še niso začela ustanavljati strokovna društva v Gorici, vodi društvo natančen seznam delavcev po strokah. Tudi za organizacijo delavcev se dela. Ustanovilo se je društvo za katol. delavke „Skalnica“, ki ima že 250 članic. Razni pojavi kažejo, da se zasnjuje v teku onega leta močna strokovna organizacija na Goriškem. Vesel pojav je ustanovitev „Strokovnega društva kamnarjev“ na Nabrežini. Želeti je od „Zveze“

potrebnih pripomočkov za organizacijo. V imenu „Strokovnega društva kamnarjev na Primorskem“ s sedežem na Nabrežini pozdravi zborovalce tovariš Ferdinand Štolfa iz Nabrežine, ki opisuje kako težko je bilo organizacijsko delo med kamnarji, ki jih je terorizirala in izkoriščala soc. demokracija. Tovariš Cotič pozdravi zbor v imenu „Katol. del. društva v Mirnu“ pri Gorici, ki je bilo ustanovljeno l. 1891, ima pomožno blagajno, čebelico, pevski zbor in gospodarski napredek.

Zastopnik „Kat. delavskega društva v Kostanjevici na Krasi“ poroča, da šteje društvo 70 udov. Opisuje težavno borbo na Krasi proti liberalnim oholim močnjakom in izkoriščevalcem ljudstva ter predlaga sledeče: Slovenska kršč. socialna zveza preskrbi primerne obleke za gledališke predstave svojim društvom. Obleko naj bi razposojevala proti primeri odškodnini. Končno povabi gosp. poročevalec navzoče, naj se udeležijo obilnega števila blagoslovljenosti zastave, ki bo dne 15. avgusta tek. leta.

Predsednica ženskega oddelka „Slov. kršč. soc. zveze“ gospa Manfreda poroča o delovanju tega oddelka.

Predsednik „Strokovnega društva za delavstvo kranjske industrijske družbe“ na Jesenicah, Glavič, priporoča strokovno organizacijo. O razvoju delavske organizacije na Jesenicah poroča tovariš Cebul: Odkar se je zgradila l. 1889 nova tovarna na Jesenicah, se je delavstvo silno pomnožilo. Po železničarjih je prišla tedaj med delavstvo soc. demokracija, in l. 1897 so ustanovili soc. dem. društvo. A ker so soc. demokratje le lagali in zabavljali, namesto da bi bili delavstvu koristili, se je ustanovilo istega leta „Kat. delavsko društvo“. Korist tega društva je mnogostranski.

V imenu „Katol. delavskega društva“ v Preski poroča Andrej Škof.

trd in bled ko stena je šepetal sklenjenih rok:

Requiescat in pace!

V.

Isti čas se je bil spustil mož — čuvaj iz dupline k čolnu.

„Šibek je in slabo vreme kaže, v pogubljenje gremo!“

Splezal je znova v duplo in nagovoril jetnico: Morje je nemirno, bati se je viharja, nemogoče je!“

„Ona nas reši, blagi mož, ona, ki ni zapustila še nikogar. Saj je zvezda morja, in varuje nje, ki jo kličejo na pomoč.“

Zdelo se je kakor da omahuje mož, za hip pa je mehko a odločno jej velel: „Idimo!“

Mož je bil zamolčal zraven še eno nevarnost. Videč kako se je spremenilo obnebe, vrnil se bodo tovariši njegovi vsak čas, in kaj potem, ako jih zasačijo? To je mislil mož, a jasno in mirno obliče ženi: ubilo v njem nemir. Prvo je odnesel otroka, potem mater k čolnu, ker je bila pot presterna, da bi mogla sama.

Pol ure pozneje se je gibal čoln sredi valov. Troje src je trepetalo v njem, zakaj legal je mrak na morje, in močen veter je pihal z obrežja. Zato pa je upiral mornar vse moči, da jih ni

O delovanju društva sv. Marte v Ljubljani poroča odbornica Ivana Vrha.

Dr. Krek pripomni, naj bi vsa naša društva opozarjala svoje člane, ki grejo v mesto ali tujino, naj pristopijo tudi tam v naša društva.

Predsednik „Podpornega društva delavcev in delavk c. kr. tobačne tvornice v Ljubljani“, tov. Catar, poroča, da je bilo ustanovljeno društvo l. 1900. Vedno je delovalo za napredek delavstva in vložilo mnogo prošenj in ne brez uspeha.

Predsednik „Strokovnega društva za peke na Kranjskem“, Urbar, poroča, da se je ustanovilo društvo, ker se je prejšnje „Strokovno društvo pekov“ pridružilo dunajski socialno demokratski strokovni zvezi.

Predsednik „Strokovnega društva lesnih delavcev za Kranjsko“ s sedežem v Ljubljani, Peter Bizjak, naznani, da se je ustanovilo to društvo, ker se je združilo prejšnje strok. društvo za mizarje in se pridružilo soc. dem. zvezi na Dunaju. Pozivlja lesne delavce na Kranjskem, naj pristopijo v društvo.

Dr. Krek pripomni: Strokovna društva morajo imeti močra krajevna društva. To je prvo. In šele močna krajevna društva naj ustanovljajo strokovne zveze, ne da bi te kršile samostojnost krajevnih strokovnih društev.

Tovariš Klančnik pozdravi shod v imenu „Strokovnega društva cementnih delavcev“ v Mojstrani, ki se je ustanovilo 18. junija t. l. O „Delavskem konsumnem društvu“ v Trzinu poroča tovariš Jožef Bhun. Predsednik „Kršč. soc. strokovnega društva“ papirnih delavcev za Avstrijo Anton Jeriha poroča, da je bilo društvo ustanovljeno l. 1900.

Dr. Krek naglašja, da morajo strokovna društva biti priznana kot edino prava zastopstva delavcev.

Tovariš Peter Rupnik poroča v

zaneslo na široko morje, kjer je bilo nevarnejše in tudi manj zaslombe.

Vihar je postajal vse huji. Prihajalo je od nekd kakor šumenje nepreglednih gozdov. Šumijo z grozo, in zveri tulijo v njih vse noči in kače sikajo med grmovjem... Kdor se je vozil pomladi po Jadranskem morju, ta ve, kako je tedaj ono lepo morje. Razpenjeno liže gole obali in skalne čeri, kakor lev, ki so ga ranili in si zdaj liže kri raz rano.

Korzar je veslal z vsemi močmi. Dvoje močnih vesel se je upogibalo pod njegovimi rokami, mišice na rokah so mu bile nabrekle, da si mislil, zdajdaj morajo počiti. Obraz, ki se mu je bil sprva zalil z rudečico, obledel je, debele znojne kaplje so mu ostajale na čelu, a izpirale so mu jih pene, ki so zdajdaj zakrile ves čoln.

Jelo je bilo prevzelo z grozo. Videča same valove, visoko švigajoče, deleče se zdaj, zdaj požirajoče drug drugega, vstrepetala je in zatisnila oči. Tesno je privijala otroka k sebi. Napol kleče, napol sede je drhtela v čolnu. Vse mogoče misli so ji blodile po glavi. Spomnila se je onega kapitana, ki ga je bila rešila gospa Presveta, in ji je postalo tako pri srcu, da reši tudi njo. In ko je pomislila vse to, si je predočila živo sliko z gore. Videla je živo tiste lepe njene oči, svitile trepalnice jih zastirajo, otožno mehko

imenu „Katoliške delavske družbe“ v Idriji, da je družba lansko leto praznovala desetletnico.

Zastopnik „Društva sv. Jožefa v Trzinu“ Francšek Vidic zahteva delavsko zavarovanje in volivno pravico.

Zastopnik „Prometne zveze“ (Verkehrsbund) tov. Jakob Milavec poroča, o delovanju „Prometne zveze“.

Dr. Krek pravi, da ko se razvije „Slov. kršč. soc. zveza“, bo tudi mogoče misliti na tako ustanovitev „Zveznih“ društev.

Predsednik „Katol. delavskega društva v Kropi“ Drmotar poroča, da se je ustanovilo leta 1897,

V imenu delavk na Jesenicah pozdravi shod Apolonija Cufar.

Dr. Krek pravi, da so bile svoj čas ravno delavke one, ki so zbudile srčnost jeseniškim moškim delavcem.

Tovariš Jožef Gostinčar priporoča „Šolsko družbo sv. Cirila in Metoda“.

Delavka Franciška Mejač pozdravi shod v imenu vevških delavk. Predlaga sledečo resolucijo: Shod pozivlja vsa delavska društva na najodločnejši boj proti pijančevanju in priporoča za najuspešnejše sredstvo proti pijančevanju abstinenco. Po zgledu angleških delavskih društev naj bi bili voditelji in voditeljice slovenskega delavstva abstinenti, oziroma abstinentinje. O boju proti pijančevanju naj se vrše predavanja. Brez abstinencnega krožka naj bi ne bilo delavskega društva na Slovenskem.

Z navduševalnim govorom zaključil dr. Krek ob tridesetih na 1. uro popoldne zborovanje.

Politični pregled.

Državni zbor je bil v soboto odgodjen.

Ministerska kriza na Ogrskem. — Fejervary je izdal odlok na občine,

gledajo v dušo in srce vsakemu in tolažijo in srčijo; in njenih rok, mehkih in drčnih se je spomnila, ki so vendar tako močne, da mirijo viharje in tolažijo morje; — in njenih ust se je zamislila, zaokroženih in ljubkih, kakor da šepetajo: Ljubim vas, ljubim te. Vsega se je spomnila Jela ta čas in pa čutila je preveliko ljubezen do Nje tačas v svojem srcu, in ves strah je izgini! iz njene duše...

Korzar je veslal z vsemi močmi. Vajen je bil morja in ni se ga bal, ker ga je poznal. Vedel pa je, da ne vzdrži predolgo. Naprej pa Korzar ni mislil, ker ga je streslo.

Postajal je ves drug in tak si je mislil pri sebi:

Moj Bog, ne zaupam v se, niti ne morem upati na rešitev in vendar... gospod, bodi usmiljen meni grešniku, in ne daj, da podležem prej, dokler nisem učinil vsaj enega dobrega dejanja“.

Veslali so dalje; kolikor je mogel soditi Korzar, bili bi morali biti kmalu pri koncu, zakaj pozdevalo se je, da se svetlika dan na vshodu. Veslar je bil skoraj brez moči, prijemal ga je krč v rokah in vsak sunek z vesli je provzročal divje bolečine. Zajedel je bil zobe v ustnice, samo ena misel ga je tolažila, da morajo biti blizu.

(Dalje pride.)

LISTEK.

Zdrava, morska zvezda!

Povest z obali Jadranskega morja.

I. Mohorov. (Dalje.)

„In tedaj sem slišal, da je ropar. Zdelo se mi je, da je to moja krivda, in nisem imel več mira. Romal sem v Rim, padel pred noge sv. očeta. In vrnil sem se drug, nov, miren in šel naravnost na Treat. In zdaj sem odml svetu, a „pomini so, katerim ne odmrje človek. In njega bi še videl rad, da mu povem, da sem mu odpustil.“

Ta hip se je sklonil Štefan na postelji, čudno je gledal v očeta Sergija, kakor v omotici ponavljajoč: Jurij, Jurij, njegov brat!

„Kaj, kdo, človek govori!“

„On je mrtev, mrtev, v mojih rokah je umrl, zavrtačno ubit od njega, katerega je rešil smrti iz rok preganjavcev, ubogi Pero! Prosil je, naj mu spolnim ono željo in se ne znošim nad njegovim tovaršem — morilcem. Oprostite mu, radi tebe je umiral težko, težko.“

„Pero, moj brat, odpuščam ti v drugo, Bog ti bodi milostljiv, Pero moj brat.“

Ne ena mišica ni zadrževala na obličju Sergijevem, kot kip nečuten in

v katerem jih pozivlja, naj izvršujejo svoje dolžnosti iz zvestobe in ljubezni do domovine. Odklanjanje prostovoljno plačanih davkov in prostovoljno priglasenih vojaških novincev bi uničilo čut dolžnosti za javna bremena in bi povzročilo ljudsko bedo. Sploh pa namerava vlada razveljaviti vsak sklep, ki bi kršil obstoječe zakone in rušil obstoječ red. Opozicijski listi imenujejo ta odlok dnevno povelje in svetujejo občinam, naj preizkajajo pisma in odloke Fejervary vega ministerstva.

Nezaupnica ogrski vladi. — Na pondeljki izredni glavni skupščini municipalnega odseka peštanske županije je bil prečitan reskript ministerskega predsednika glede imenovanja novega kabineta. — Na predlog poslanca Julija Gulnerja je bila vladi soglasno izrečena nezaupnica. Skupščina je izjavila, da ne more vlada računati na podporo županije.

Madjarski poveljstveni jeziki. — Četovodja polka št. 62 v Maros Vasarhely je poveljeval svoji četi madjarski. Ko je srečal s svojo četo neki oddelek pešpolka št. 64, katerega je poveljeval neki poročnik, je poveljeval madjarski. Četovodjo so aretirali in pride pred vojno sodišče.

General Klobučar. — Vojaški naredbeni list poroča, da je bilo generalu konjeništvu, Viljemu Klobučarju, poverjeno provizorično vodstvo poslov kraljevskega poveljnika deželne brambe.

Baron Gautsch. — Ministerski predsednik baron Gautsch so je podal v torek v Karlove vane, kjer ostane 14 dni.

Največje škofije v katoliški cerkvi. — „Konserv. Korresp.“ je prejela nastopno: Glasom neke vaticanske statistike je 38 škofij, ki imajo nad milijon prebivalcev, in k tem škofijam pripadajo vse štiri škofije češkega kraljestva in sicer šteje praška nadškofija 2,026.490, litmerška pa 1,432.600, kraljevoograška 1,104.000 in budviška 1,104.400 duš. Razun Belgije, ki ima s svojimi 6,984.219 prebivalci šest škofij, ni nobene druge dežele, ki bi imela tako razsežna dušnopastirska okrožja. Nadalje imajo olumuška škofija 1,819.200 in dunajska 1,900.000 duš. V onostranski državni polovici ima ostrogonska nadškofija 1,245.300 in zagrebška 1,183.700 duš. — V Nemčiji je osem škofij, ki imajo nad milijon duš in sicer: Vratislav 2,668.400, Kolín 2,527.923, Poznanj—Gnjezenj 1,327.377, tem slede Paderborn, Münster, Freiburg v Br. in Trier, najmanje ima monakvska nadškofija, namreč 1,018.078 duš. V Belgiji, kakor omenjeno, ima vsaka od 6 škofij nad milijon duš. Brazilija ima tudi šest škofij, ki štejejo nad milijon duš; med temi jih ima največ Bahija: 2,061.000. Francija ima tri škofije, ki štejejo nad milijon duš in sicer: Pariz 3,340.514, Cambray 1,811.868 in Lyon 1,368.296. Argentinja ima dve: Buenos-Aires in La Plata. Po eno škofijo z nad enim milijonom duš imajo: Italija (Milan 1,769.063), Meksiko (Mehvakan), Guatemala, Chile (Sant Jago) in ameriške Zvezne države (New-York 1,200.000 katolikov). Povprečno največje prebivalstvo imajo škofije na Češkem.

Dogodki na Ruskem. — Vladni proglaš pravi, da so bili dogodki v Kavkazu tekom zadnjih dveh tednov delo revolucionarnih strank v Tiflisu, ki streme za tem, da se tamošnje gospodarstveno življenje ugonobi. Proglas pravi, da ruski delavci v Tiflisu tvorijo konservativni element, zato so jih revolucionarji mnogo pomorili. O novejših atentatih z bombami, ki so bili v Tiflisu izvršeni, pravi proglas, da so oblastnije odkrile delavnico za bombe, v kateri so našli štiri napojnjene in 24 praznih dinamičnih bomb ter okolo 500 zabojev z dinamitom, nitroglicerinom itd. Izdelovatelji bomb so poskušali provzročiti eksplozijo, toda policija je znala to preprečiti. Med hišnimi preiskavami je bilo slišati v sosednjih vrtih streljanje s puškami in revolverji. Aretovanih je bilo 12 oseb. En izdelovatelj bomb se je sam v ječi umoril.

„Berl. Tageblatt“ poročajo iz Petrograda: Te dni so v središču mesta, ob Tontanki, v hiši poleg ministerstva za promet, odkrili tovarno za bombe. Ko je policija po noči prišla v poslopje, je bila sprejeta s streli, vsled česar je bil ranjen en policijski častnik in en hlapec. Napadalec je bil aretovan. Isti je imel ponarejen potni list. Našli so mnogo izgotovljenih bomb, 16 kilogramov dinamita, mnogo proglasov, v katerih se pozivlja delavce, naj dne 22. julija, na dan, ko

so se pred pol leta v Petrogradu vršili znani krvavi dogodki, prirede demonstracije, naj mečejo bombe v vojaštvo in občinstvo, ter naj v znamenje simpatije izobesijo črne zastave.

Upravni svet železnice „Varšava-Dunaj“ je uveljavil ravnopravnost poljskega jezika z ruskim na tej progi ter tako ugodil željam železniškega osebja, ki je bilo napovedalo štrajk, ako se ne uvede poljski občevalni jezik.

Rusko-japonska vojska.

Došlo je iz Mandžurije mnogo brzojavk, v katerih se izraža prošnja, da naj se ne sklene mir, preden se ne bo vršila velika bitka, po kateri se Linevič nadeja, da se položaj spremeni.

Kitsajska namerava nemudoma graditi železnico iz Sinmintina v Mukden.

Kakor poroča „Standard“ iz Šangaja, so Japonci v Korzakovsku izkrcali popoln material za 125 milj dolgo poljsko železnico ter 2000 kuljev. Skupna moč japonske vojske na Sahalinu znaša 14.000 mož različnega orožja.

V tem letu je bilo na Ruskem sklicanih pod orožje 475.246 mož.

Iz Petrograda javljajo, da je dosedanjí inšpektor topništva, veliki knez Sergij Mihajlevič, imenovan na novo ustanovljeno mesto generalnega inšpektorja. Mesto inšpektorja topništva je odpravljeno.

Iz Petrograda poročajo, da vojno sodišče ni obsodilo generala Stevelja radi kapitulacije Port Arturja, marveč da je bilo njegovo ponašanje glede predaje popolnoma pravilno. General Štesolj postane baje zborni poveljnik v Odesi.

General Linevič je dne 15. t. m. brzojavil nastopno: Nobenega poročila ni, da bi bilo došlo do spopada s sovražnikom. Dne 14. t. m. je bilo videti dve torpedovki, ki sta pluli proti zalivu Amerika. Dospelo je več torpedovk v zaliv Olga.

„Novoje Vremja“ poroča z bojišča, da je tam neznanosna vročina. Toplomer kaže 40 stopinj Reaumerja.

Iz Vladivostoka se poroča: Trdnjava je močno utrjena na suhi, kakor na morskí strani. Utrdbe na suhi strani obstoje iz moderanih forov in močnih okopov in nasipov. Pristanišče je proti morju zaprto, da se mu ne more približati nobena ladija. Tudi izliv reke Amur je zagrajen z minami, da se torpedovkam ni mogoče približati forom bolj kakor na šest kilometrov. Japonci bi fore samo v tem slučaju mogli obstreljevati, ako bi preje poškodovali lastne na topovih, ki se nahajajo na sprednjih pozicijah. Neoprecenljive vrednosti za Vladivostok je otok Askold, ki straži vhod v pristanišče.

Dopisi.

Iz Loga pod Mangartom, 17. julija. — Dne 16. t. m. je bila slovesna otvoritev predora med Logom in Rajbljem. Za vsprejem ministra poljedelstva in drugih dostojanstvenikov so se delale velike priprave. Slavnostni prostor pred predorom je bil ves ovenčan z zelenjem in slečem. Vihralo je na primeroma majhnem prostoru 150 zastav, med njimi tudi slovenska. Pod vodstvom gospoda rudniškega nadzornika izvršil se je krasen slavalok; na eni strani napis „Guck auf!“ in rudarska znamenja, na drugi strani cesarjeva podoba in grbi avstrijskih dežel. Pripravljen je bil lep oltar s podobo sv. Barbare, zaščitnice rudarjev, in šotor za ministra, kjer je prisostvoval sveti maši. Ob deseti uri pripeljal se je ekscelencija s spremstvom ter se vstaval v hotelu gospoda župana Martina Černuta, potem pa se odpeljal pred predor. Tam mu je nežna triletna hčerka gospoda rudarskega nadzornika izročila šopek planinskih cvetic, potem pa ga pozdravila gđ. hčerka gospoda višjega oskrbnika iz Rajblja. Predstavljeni so bili nato došli gosti, nakar je tukajšnji g. župnik v nemškem in slovenskem pogovoru pojasnjeval pomen dneva ter daroval sveto mašo na prostem, in blagoslovil novi rudnik „Kaiser Franz Josef I. Hilfsstollen in Breth (L. 32)“. Ves čas je

svirala vojaška godba iz Rajblja. Po dokončanem svetem opravilu odpeljal se je minister v predor, kjer je ustrelil zadnji strel — s tem je delo dokončano — ob dveh popoldne pa se odpeljal nazaj. Odposlala se je brzojavno udanostna izjava Njegovemu Veličanstvu. Minister je podelil visoka odlikovanja višjemu rudarskemu oskrbniku v Rajblju in gospodu oskrbniku v Logu, kakor tudi nekaterim delavcem. Ljudstva se je zbralo od vseh krajev izvanredno veliko. Bilo je prav lepo vreme. Na slavnostnem prostoru je skrbel gospod Andrej Černuta za postrežbo. Bufet za ministra in povabljeni goste pa je prevzel hotel gospoda Martina Černuta, in sicer pred predorom in v hotelu.

Iz Aleksandrije v Egiptu, 15. julija. — (Praznik sv. Cirila in Metoda.) — Kakor vsako leto, tako smo tudi letos slovesno in v pravem cerkvenem ter narodnem duhu proslavili praznik sv. apostolov Cirila in Metoda. Obhajanje tega praznika je za aleksandrijske Slovence posebne važnosti, kajti ravno vsled njega so se oni prebudili v verskem in narodnem oziru in po njem se navdušujejo vsako leto za naše najdražje svetlinje: sveto vero in materin jezik.

Pred trinajstimi leti so se oni na praznik sv. Cirila in Metoda prvič zbrali v večjem številu k slovenski službi b. in skupno nastopili kot Slovenci, poprej so bili skoraj nepoznani v Aleksandriji in celo rojak ni vedel za rojaka. Verska in narodna zavest je spala. Pa kakor poživi blagodejen dež izsušeno zemljo, enako je vzdramil in oživil ter še vedno poživlja praznik sv. Cirila in Metoda aleksandrijske Slovence, da se vedno bolj srčno kažejo kot verni in zavedni Slovenci. Da bi se pač še oni, ki so dosedaj še vedno mrzli, vneli na lepem vzgledu drugih svojih rojakov!

Praznik sv. Cirila in Metoda obhajamo v Aleksandriji že par let prvo nedeljo meseca julija, zato da je lažje vsem vdeležiti se našega skupnega praznika. Služba b. je ob sedmi uri v župnijski cerkvi sv. Katarine in sicer pri velikem oltarju, druge nedelje in praznike je namreč pri altarju sv. Križa. Mej celo sv. mašo so letos dečki peli slovenske pesmi iz „Ljudske Pesmarice“, seveda tudi pesem sv. Cirila in Metoda. Dečke, ki so raznih narodnostij, je vrlo izvežbal organist P. Jožef Amè Silno se je to lepo petje vsem dopadalo, bilo je res kakor v domovini.

V cerkvenem govoru so slišali mnogobrojni navzoči, kako skazujemo hvaležnost sv. slov. ap. Cirila in Metoda.

Mej sv. mašo je pristopilo k skupnemu sv. obhajilu lepo število ne samo Slovencev, ampak tudi Slovencev. Tako smo prvo nedeljo v cerkvi počastili sv. brata in apostola C. in M.

Drugo nedeljo 9. julija je pa bila njima na čast slovenska predstava: „Lurška pastirica“. Za to igro smo dobili na razpolago oder in vrt v šoli pri č. nemških sestrah sv. Karola Boromeja. Vsak si lahko misli, da ni lahka reč pri naših razmerah prirediti daljše predstave. Veliko je bilo težko, pa vrle naše Slovence se premagale vse ovire, zato pa je bilo potem tem večje veselje po prostnem trudu. Vse igralke so se dobro potrudile in nekatere so res prav izvrstno prednašale svoje vloge. Vsi navzoči so bili jako zadovoljni, igra je vspejala izborna in v splošno pohvalo. Le udeležbe se je pričakovalo obilnejše, zlasti še, ker je prebitok igre namenjen za družbo sv. Cirila in Metoda.

(Konec pride.)

Novice.

Prevzvišenemu našemu knezo-nadžkofu mons. Andreju Jordanu, ki obhaja ravno danes triletnico svojega škofovskega posvečevanja, se zdravje polagoma vrača. Vsled požrtvovalnega prizadevanja domačega zdravnika dr. Gressiga se je posrečilo oteti ga preteči nevarnosti. Bolečine ponehujejo in bolnik je začel uže vsak dan za nekaj ur vstajati. Upati je, da si pridobi v enem mesecu zopet zgubljeni moči.

Osebná vest. — Dvorni svetnik, voditelj tuk. okrajnega glavarstva, grof Henrik Attems odpeljal se je včeraj iz Gorice v Brunek, kjer ostane štiri tedne.

† Prof. Janez Trdina. — V Novem mestu na Kranjskem izdahnil je v petek dne 14. t. m. svojo blago dušo prof. Janez Trdina. Kakor doznajemo,

umrl ni sicer nagle smrti, a bolehal je le malo dni. Zamrl Janez Trdina je bil kromenit značaj, odločen Slovan, ki je do svojega zadnjega vzdihljaja idealno ljubil svoj narod. Janez Trdina je bil izvrsten slovenski pisatelj. Pisal je tako poljudno kakor malokdo. S svojimi spisi pridobil si je v naši literaturi trajno častno mesto. Kdo izmed omikanih Slovencev ne pozna Trdinovih „Bajk in povesti o Gorjancih?“ Pokojnik rojen je bil v Mengšu in je dočakal starost 76 let. Kot profesor služboval je najdalje na reški gimnaziji ter predaval tam zgodovino. Posebno pa se je bavil s slovensko zgodovino ter pri ti priliki tako živo risal krivice, ki so se godile Slovanom od strani Nemcev in Madjarov, da se je s tem zameril Slovanom sovršnim vladnim krogom, ki so ga zaradi tega tudi odstranili. Njegovi dijaki ostali so skoro vsi ves čas svojega življenja odločni in nagnjeni Slovani, in sicer ravno vsled utisa, katerega je napravil Trdinovo predavanje nanje. Izmed gorjskih Slovencev bila sta njegova dijaka pokojna vikarja pred. gg. Vinko Štubelj in Marko Vales ter dvorni svetnik na najvišjem sodišču na Dunaju g. Bogdan Trnovec. Prva dva sta že mrtva, a ostala sta naučena Slovana do konca svojega življenja in sta pri vsaki priliki priznala, da jima je to navdušenje za netil v srcih pok. prof. Janez Trdina; in ravno isto trdi o sebi še danes dvorni svetnik g. Bogdan Trnovec.

Imenovanje. — Pisarniški asistent na tuk. okrožnem sodišču gosp. Rudolf Kovačič imenovan je predstojnikom pisarniškega urada na trgovinskem in pomorskem sodišču v Trstu.

Imenovanje. — V osmi činovni razred je povišan dr. Ant. Medved o. kr. profesor veronauka v Mariboru.

Za „Šolski Dom“ darovala „Slov. Beseda“ 1 K, in za „Alojzijevišče“ 10 K, katere je daroval g. Josip Skočir, dekan v Devinu.

Za pogorelega Mihaela Kolenc na Lokvah je došlo žup. uradu: Jožef Čigon, cerkvenik stolne cerkve 1 K, č. g. Lud. Kumar, župnik 10 K, č. g. Fr. Marinič, župnik 2 K, gospa Ivana Bouvard 6 K. — Lokve: h. št. 65 1 K, h. št. 28 10 K, h. št. 59 1 K, h. št. 78 20 K, h. št. 60 6 K, h. št. 27 in 25 40 K, h. št. 7 1 K, h. št. 43 1 K, h. št. 12 1 K — Lazno: h. št. 13 2 K, h. št. 2 1 K, gostja Marijana 10 v. Vsem dobrotnikom: Bog povrni! Pa tudi: Bog daj še mnogo takih dobrotnikov! Potreba je velika — rešimo kmetijo pogina!

A. Plešničar, župnik.

Na c. kr. ženskem izobraževališču za učiteljice in ž njim spojenimi vadicami v Gorici je bilo koncem šolskega leta leta vse šolske mladine in sicer 524 moškega in 589 ženskega spola. Od teh spada: a) na učiteljice 284 gojenk, b) na šestrazredno dekliško vadicnico 284 učenk; c) na italijansko štirirazredno moško vadicnico 255 dečkov, d) na slovensko štirirazredno moško vadicnico 235 dečkov in e) na dvorazredno mešano nemško vadicnico 34 dečkov in 21 deklic. Po narodnosti je ta mladina: Slovencev 512, Italijanov 515, Nemcev 82, Hrvatov 4, Po veri jih je 1077 rim. katoliške, 3 grške, 16 židovske in 17 protestantovske. Od teh je bilo: a) iz mesta Gorice 633, b) iz drugih krajev Primorske 330, c) iz drugih kronov in Avstriji 131, d) iz tujih držav 19. — Učni vspehi so bili jako ugodni, kajti bilo je na izobraževališču 77 odličnih gojenk, sposobnih, da prestopijo v višje tečaje 189, nesposobnih 6, radi bolezní nerazredanih 7 in 5 on.h, katere bodo preskušajo iz enega predmeta ponavljale čez dva meseca. Na vadicah pa je bilo spoznanih sposobnih za višje razrede 684, nesposobnih 133, radi bolezní nerazredanih 7. — Maturiralo je 66 zavodnih gojenk. Padla ni nobena. Imena dotičnih abiturientinj smo objavili že v predzadnjem listu.

Šempeterski cerkveni pevski zbor na Sv. Gori. — V nedeljo 23. t. m. bode pel imenovani zbor mašo: „Missa in honorem Sanctae familiae“ od I. Singenbergerja. Graduale: „Locus iste“. Offertori: „Ave Maria“ od Witta. Maševal bode č. g. Iv. Brezavšček, kaplan v St. Petru. Petje bode vodil g. nadučitelj M. Lavrenčič, orglal bo pa g. sedmošolec H. Lavrenčič. Kogar zanima lepo cerkveno petje, naj se udeleži v nedeljo sv. maše na Sv. Gori.

Vablilo k veselici v proslavo Prešerna, katero priredi „Katoliško delavsko društvo“ v Mirnu prihodnjo nedeljo dne 23. t. m. na dvorišču krčme g. Alojzija Mozetič. Vspored: 1. Pozdrav predsednika; 2. A. Hajdrih: „Hercegovska“, poje moški zbor; 3. P. Hugolin Sattner: „Čaj lombardsko petje glasno“, poje mešan zbor; 4. Slavnostni govor; 5. A. Medved: „Prešerna“, poje moški zbor; 6. S. Gregorič: „Rabeljsko jezero“, deklamacija; 7. P. Hugolin Sattner: „Kdaj moramo piti“, poje ženski zbor; 8. Dr. B. Ipavc: „Plainska roža“, poje moški zbor; 9. „Rudeči sarafan“, prizor s petjem; 10. „Pravica se je izkazala“, igra v dveh dejanjih; 11. A. Hajdrih: „Morje Adrijansko“, poje moški zbor; 12. Saljiva darila na srečkanje. Po veselici prosta zabava. Začetek točno ob 4. uri in pol popoldne. Vstopnina 40 vinarjev. Sedeži I. vrste 1 K, drugi po 30 v. Vstopnice bodo kolekovane z narodnim kolekom za 12 v., zato naj ima vsak še posebej 2 v., da ne bo sitnosti z menjavanjem denarja.

K obilni udeležbi uljudno vabi
O d b o r.

Kaj vse vlna dela. — Iz biljanske županije dobili smo dopis, ki pravi, da 13. t. m. je neki malopridni mladenič v pijanosti prijel svojega 70-letnega očeta za grlo, vrgel ga vznak na tla, pokleknil s koleno nanj ter pretepal ga neusmiljeno. Na očetovo stokanje in vpitje priteče mati, ki reši svojega moža iz sinovih rok. Ta pa se vzdigne in vdari mater z roko prav v oko, tako da je v nevarnosti, da ga zgubi. Malopridnež pobije še nekoliko hišne posode, zlomi vrata v klet in se zgrudi vina pijan.

Utonil je te dni v Soči blizu Kanala 16 letni Marij Casarelli. Napadel ga je krč. Truplo so že izvlekli iz vode.

Strela je ubila minoli teden v Sv. Križu na Vipavskem 45 letnega Franceta Kravosa. Ko je nemreč Kravos med nevihto, katera je razsajala v minolem tednu tudi pri nas, sedel na pragu svoje hiše, tresčila je strela vanj, in ostal je na mestu mrtev.

Izpred sodišča. — Dne 17. t. m. zagovarjati se je morala pred tukajšnjim okrožnim kot kazenskim sodiščem ciganka 26-letna Ana Karj, doma iz Katinare blizu Trsta, radi tatvine, katero je izvršila na škodo krčmarice Avguste Isoton, imajoče krčmo v Villa di Villi v Italiji. Svoječasno prišla je namreč ciganka Karj v krčmo omenjene krčmarice z namenom, da ji „prorokuje“ bodočnost. Ko je ciganka ostala v krčmi nekaj časa sama, porabila je to priliko ter odnesla zlatanine in obleke vredne kakih 55 lir. Karj je zanikala izvršeno tatvino in se izjavila, da ji je dotična reči, katere so našli pri nji, podarila Isoton, ker ji je „prorokovala“ bodočnost. Sodišče obsodilo jo je na 8-mesečno ječo, poostreno z jednim postom vsaki mesec.

Isti dan obsojeni je bil na 3 mesečni zapor 26 letni Kvirin Bertagna iz Monastira pri Akvileji, ker 6. aprila t. l. hoteč svojega očeta maščevati, tako močno udaril po nosu, da mu je skoro nos prebil.

Dne 17. t. m. zagovarjati se je tudi moral pred tuk. okrožnim sodiščem radi nenravnega vedenja voznik Fran Pertout.

Nekega dne prišla je iz rojstnega kraja na Tolminskem v Gorico služkinja Jožefa Furlan, da bi si poiskala službo. Ker pa je ni vdobila, odločila se je, da se poda v Trst in da si tam poišče službo. Furlan je pa zelo uboga, in da bi si prihranila nekaj denara, prosila je voznika Franceta Pertouta, kateri se je imel peljati z vozom v Trst, naj bi jo vzal s seboj. Pertout jo je res vzal s seboj, in tako podala sta se oba na pot v Trst. Blizu Devina hotel je Pertout Jožefo Furlan zapeljati, in ker se je ta branila, nastalo je med njima nekako borenje, pri katerem se je Furlan tako nerodno izmuznila Pertoutu iz rok, da

se oba prevrnela z voza. Pertoutu se ni nič zgodilo, a Furlan padla je tako nesrečno z voza, da ji je kolo prevzelo desno nogo. Zaradi te poškodbe zdravila se je Furlan 5 mesecev v bolnišnici v Trstu, od koder je prišla kot priča v Gorico. Pertout je deloma priznal svoj čin ter rekel, da ni bil njegov namen zapeljati Jožefo Furlan. Sodišče obsodilo je Pertouta na 8 mesecev težke ječe poostrene z jednim postom vsaki mesec.

Hranilnica in posojilnica v Dornbergu vabi svoje člane na izredni občni zbor, ki se bo vršil v nedeljo dne 30. julija t. l. ob 3 uri pop. v prostorih g. Alojzija Baša v Dornbergu, h. št. 254, z naslednjim dnevnim redom: 1. Izprememba društvenih pravil; 2. Volitev dveh odbornikov; 3. Znižanje obresti od posojil za pol odstotka; 4. Poročilo o izvršeni reviziji.

„V znamenju mrtvi“ bil je naslov povesti, katero je spisal Janko Bratina in smo jo priobčevali kot podlistek v „Gorici“. Snov za to povest vzeta je iz dogodkov, ki so se vršili za časa križkih grofov na naši gorski planoti, na kateri ležita vasi Dol in Ollica. Povest pisana je jako poljudno. To povest je „Narodna Tiskarna“ ponatisnila in se jo dobiva pri nji za 30 vinarjev.

Hotel „Südbahn“ oddali so, kakor čitamo v „Gazzettinu“, v najem za 5 let nekemu Nemcu, baje Dunajčanu Müllerju. Kakor se vidi, je postal jeden „narodnih piruhov“ torej — narodni klopotec.

Zgorel v senu. — 60-letni Andre Ličen kosil je v četrtke na svojem travniku travo. Po končanem delu vlegel se je Ličen na pokošeno seno, da bi se nekoliko odpočil. Nabasal je pipo s tobakom in začel je kaditi. Med tem pa je zaspal in padla mu je vsled tega vžgana pipa na seno, ki se je kmalu vnelo. Hkratu bil je Ličen obdan od plamena. Sosedje, zapazivši ogenj, prihiteli so sicer koj gasiti, ali bilo je prepozno, kajti Ličen bil je med tem že mrtev in ves sežgan po životu.

Samomor. — V petek zastrupil se je v Grojni, kamor se je šel sprehajati s svojim prijateljem, 17-letni J. J. J. tak. višje realke. Milan Jendrič, ki je kmalu potem umrl. Vzrok samomora: nesrečna ljubezen!

Slovenski dijaki, ki so z dobrim uspehom dovršili četrti ali pa kateri višji gimnazijski razred, se vsprejemajo v hrvaško frančiškansko provincojo sv. Cirila in Metodija. Oni, ki se žele posvetiti redovniškemu poklicu v isti provinciji, naj pošljejo do 15. avgusta krstni list, spričevalo zadnjega senestra, dovoljenje od staršev, zdravniško spričevalo in spričevalo nraavnosti, potrjeno od g. župnika ali pa g. kateheta, na frančiškanski provincijalat v Zagrebu, Kaptol 9.

Nevlhte in hude ure se v letošnjem nenavadno vročem poletju vrstijo prav naglo. Neki naročnik v Zilski dolini na Koroškem nam piše, da 13. t. m. je po nekaterih krajih tam toča tako debela padala kakor orehi, in da kamor je segla, je vse potolkla, tako da niti ni poznati več žitnih bilk. Žalostno; in zdaj ni še pol poletja!

Nečloveški sin. — Matija Ogrizek, bajtar v Postojni, je imel svojega 86 let starega bolnega očeta in vžitkarja Matježa en mesec v posebni izbi zaprtega Starca so našli brez obleke, ki je pa bila bolj gnojna podobna. Kakor se je čulo, je nečloveški sin postopal surovo s svojim očetom ter mu dajal pičlo in slabo hrano. Pred nekaj dnevi je nesrečni oče umrl. Izročil je pred več leti posestvo sinu Matiju; v zahvalo je pa moral od vsega hudega končati svoje življenje.

Piščalka je ime novemu mesečnemu listu, ki je začel izhajati v „Zvezni tiskarni“ v Celju Uredništvo in upravnštvo je na Jagnjenici pri Radečah. Cena od

zdaj do konca leta je 2 K. Namen lista je izražen tako: Za narod je sedaj najvažnejše socijalno vprašanje alkoholno vprašanje. Namen našega lista je izključno protialkoholno gibanje na Slovenskem.

Očetje pijanci. — V ljudsko šolo v O. je vstopilo med letom 1899 in 1902 vsega skupaj 71 otrok, ki niso bili zmožni slediti šolskemu pouku. Med temi 71 jih je bilo 25, katerih očetje so bili javno znani pijanci, to je vsak tretji otrok se mora za svojo duševno malovernost zahvaliti svojemu očetu. Ako se še vpošteva, da je zdravnik te številke sestavil na podlagi izjav mater in da se te sramujejo javno priznati bolezen svojih otrok, sme se trditi, da je bilo veliko več očetov pijancev.

Tako se ne bomo vsteli, ako trdimo, da je med polovico duševno naravnih otrok radi pijanosti očetov prapranih naravnega duševnega razvitja in vsled tega nesposobna za boj za obstanek.

Socijalne drobtinice.

Vseučilišče.

Spisal dr. Andrej Pavlica.

Marsikdo se spominja še imenitne gostilne, ki je imela napis: Vseučilišče. Vanjo so zahajali največ delavci, pa tudi dobrovoljni meščani niso zastajali. Ko je ustanavljajal gospodar to „vseučilišče“, je vedel pač dobro, da bo imelo tem več obiskovalcev in poslušalcev, čim boljša in pristnejša bo brežanka. In ni se motil! Dunajsko vseučilišče nima skoraj toliko rednih obiskovalcev, kolikor jih je imelo to. Gostilna pa je bila tudi vredna tega imena. Imela je primerno avlo ali dvorano, kjer so se vršili razni shodi, na katerih so se obravnavali raznovrstni predmetje, ki tičejo vseučiliščem. Da ni bilo brez burnih prizorov, je umljivo samo ob sebi. Tu si slišal duhovite govore delavskih voditeljev vseh strank, tu so se vršili strastni govorniški spori in dvoboji! Po večini pa so bili živahni pogovori o raznih vprašanjih, ki razburjajo družabno življenje našega časa. Evo tu nekaj pogovorov!

I. Pogovor.

— A: Živela prostost!

— B: Živela!

— A: Človek mora postati prost kot ptica v zraku, riba v vodi ali zver v lesu. To prostost zahtevamo, ker nečemo biti manj prosti ko žival. Ta prostost je naš verski nauk, druge nauke prepnuščamo cerkvi ali vrabcem na cerkvenih strehah.

— B: Mislim, da vam cerkev ne jemlje prave prostosti.

— A: Cerkev nam jemlje prostost, ki jo vživa celo žival, torej nas ponižuje pod žival!

— B: Pamet, pamet! Žival nima pameti, zato ne more ravnati se po nji. Človek pa ima pamet, naravno, da se bo ravnal po nji. To ga povzdiguje nad žival, ne pa ponižuje! Pamet nam določuje dolžnosti in pravice, katere imamo.

— A: Jaz poznam samo tiste dolžnosti, ki nam jih nalaga državna oblast. V tem oziru ne priznam in nočem priznati nikogar nad menoj.

— B: Ta je bosa! Res je, da nam nalaga tudi državna oblast dolžnosti in določuje pravice, toda človek ima razen teh dolžnosti še druge dolžnosti in pravice, ki so mu vrojene in čisto osebne, ki so neodvisne od državne oblasti in mu jih ta ne more vzeti. Kako je že zapisano v malem katekizmu? Čemu je ustvaril Bog človeka? „Bog je ustvaril človeka, da ga spoznava in časti, da ga ljubi in mu služi ter se tako večno zveliča“. Vsaj teh dolžnosti, katere našteva katekizem, nismo prejeli od državne oblasti, ampak smo jih prinesli kot Božje

stvari ob rojstvu na svet. Mi imamo torej osebne, vrojene dolžnosti: Boga spoznavati, ga častiti, mu služiti in tako skrbeti za večno zveličanje. Na drugi strani imamo tudi vrojene osebne pravice do vseh sredstev, ki so potrebna v dosego našega namena. Nihče nam ne more vzeti teh pravic!

— A: Sem vedel, da boš začel s katekizmom! Ž njim pa ne opraviš pri meni nič. Meni je stvar čisto priprosta. Država in sicer le država ima oblast nad nami. Njo treba ubogati v vseh rečeh. To je koristno ne le za državo, ampak tudi za posameznike. Ljudje se združujejo namreč v državne zveze prostovoljno in radi koristi, ki jih donaja celokupnost. Tej celokupnosti podelijo vse moči in vse pravice. Njej se je treba torej pokoriti brezpogojno. Druge nadoblasti pa ne priznavamo, kakor tudi nobene druge dolžnosti razen teh, ki nam jih nalaga država. V drugih rečeh hočemo biti popolnoma prosti in si ne damo vezati rok.

— B: Kdo more odgovarjati na vse troje trditve? Ti skačeš rad od enega vprašanja na drugo. Trdim le, da imamo mnogo osebnih vrojenih pravic in dolžnosti, ki so neodvisne od države, katerih nam ni dala država in nam jih tudi ne more vzeti. Dala nam jih je narava, oziroma stvarnik narave — Bog! Sv. Peter je rekel velikemu zboru, ko mu je prepovedal govoriti o Jezusovem imenu: „Sodite, če je prav pred Bogom, vas bolj poslušati ko Boga.“ Te besede dokazujejo očitno, da imamo pravice in dolžnosti, katere moramo vršiti ne oziraje se na katerokoli človeško oblast, tudi proti njej, ako bi ne bilo drugače mogoče.

— A: Vi katoličani ste torej revolucijonarji!

— B: Ni res! Mi dajemo cesarju, kar je cesarjevega, in Bogu, kar je Božjega. Država ima, kakor posameznik, svoje meje, katerih ne sme prekoračiti. Nad državno oblastjo čuva, kakor nad posameznikom, Bog!

— A: Vi katoličani imate vedno Boga na jeziku, a ga niste še videli!

— B: Tu je vzrok najinega spora. Če ne veruješ v Boga, neha vse! Če ni Boga, imaš prav! Ti si prost ko zver v lesu! Saj sva v tem popolnoma edina! Na zdar!

*) Dejanje ap. 4, 19.

Št. 836.

Razglas.

Se naznanja, da dne 8. avgusta t. l. od 9. do 10. ure predpoludne se bode vršila javna ustmena dražba v občinskem uradu pri Sočinem mostu, pri kateri se odda v zakup po znižani ceni zgradba novega mosta in dovozne ceste v Podsobotinu.

Ponudniki zamorejo uložiti tudi pismene ponudbe, opremljene s 5 odstotno varščino v znesku 1166 K do dneva dražbe.

Pogoji, načrt in proračun so razpoloženi na ogled v občinskem uradu ob uradnih dnevih, to je v pondeljek, četrtek in soboto od 8. do 10. ure predpoludne od 24. t. m. naprej.

Ustmene in pismene ponudbe se bodo rešile v 8 dneh po izvršeni javni dražbi.

Županstvo Podgora,

17. julija 1905.

Župan:

Klančič.

„Krojaška zadruga“

Gospodka ulica

Postrežba strogo poštena!!

Priporoča svojo bogato zalogo
krojnega blaga za

poletni čas

Vzorci se pošiljajo na zahtevanje zastoj.

Cene so stalne.

Vik. Toffoli

Velika zaloga oljkega olja
iz najugodnejših krajev.

<p>v Gorici via Teatro 20</p> <p>Jedilno . . . kr. 32 " sine . . . 36 " Eaeje . . . 40 " bolje . . . 44 dalmatinsko . . . 48 istrijsko . . . 56</p>	<p>v Gorici via Teatro 20</p> <p>Corfù . . . kr. 56 Bari . . . 60 Lucca . . . 70 Nizza . . . 80 Najfineje . . . gl. 1</p>
--	--

Priporočam č. duhovščini in cerkvenim oskrbnikom.

Jak. Šuligoj
urar c. kr. železnice
Gospodsk. ulica 25.

Loterijske številke.
15. julija.
Dunaj 8 51 89 21 4
Gradec 56 44 78 76 67

Anton Kuštrin
v Gosposki ulici št. 25,
v Gorici,

prilporeča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portoriko i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfù istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Mljaveče prve in druge vrste, namreč od 1/2 kila in ob enega funta. Testenine iz tvornice Žnideršič & Valenčič v Il. Bistrici. Žveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mлина v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Prosiva sahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

KONJEDIC & ZAJEC

Gorica v hiši Monta.

Priporočam stavbeni Cement, stavbne nositelje (traverze), cevi za stranišča z vso upeljavo, strešna okna, vsakovrstne okove, obrtniško orodje, železo cinkasto, železno pocinkano, medeno ploščevino za napravo vodnjakov, vodovodov, svinčene in železne cevi, pumpe za kmetijstvo, sadjerejo in vinorejo, ter vsakovrstna orodja.

Cene nizke, solidna postrežba!

Eno krono nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Prosiva sahtevati listke!

Karol Draščik,
pekovski mojster na Kornu v Gorici

odlikovan z častno diplomom najvišjega priznanja jubilejne razstave na Dunaju l. 1898. n v Gorici na razstavi l. 1900 s zlato svetiljo izvršuje naročila vsakovrstnega peciva tudi najfinejega, za nove maše in godove kolače za birmo in poroke itd.

Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji gospodov naročnikov. — Priporočam se za nje svojim rojakom v mestu in na deželi najljubneje.

Saunig & Dekleva

Velika tovarniška zaloga **šivalnih strojev** kakor za šivilje, krojače, čevljarje, in tudi za učitelje, vezanje (rek. manje). V zalogi se tudi nahajajo angleška **dvokolesa „Helical Premier“** in **slamorenni stroji, samokresi** in razne **puške**. lastna meh. popravilnica. Glavno zastopstvo za Primorsko: Centrifug „Westfalia“.

ulica Municipio št. 1.
Gorica.

Podpisani priporočam častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi svojo

prodajalno jestvin.

V zalogi imam kavo vseh vrst, različne moke iz Jochmannovega in Majdičevega mлина; dalje imam tudi razne tekočine n. pr. francoski konjak, pristi kranjski brinovec, domači tropinovec, izvrsten rum itd., Ciril Metodovo kavo, testenine Žnideršič Valenčič itd.

JOSIP KUTIN
Semeniška ulica hlš. šte. 1.

STANJE

„Zastavljavnice in ž njo združene hranilnice“

koncem prvega poluleття 1905.

		Dolgovi		Imetje	
1	Denarnični račun	5,657.134	96	5,467.738	73
2	Račun vrednostnih listin z obresti	3,107.024	89	46.720	—
3	„ hranilnih vlog	2,720.440	58	20,179.378	04
4	„ posojil proti vknjižbi na vrednostne listine, na zastavila dragocena in navadna v tekočem računu z obrestmi vred	16,738.728	42	1,943.370	73
5	„ predplačil in tujih denarjev	113.566	82	120.915	08
6	„ posestev, inventarja in najemnin ter ustanovne glavnice	405.067	07	401.102	29
7	„ v varstvo sprejetih vlog, hranilnih knjižic in tiskovin	1.093	39	801	85
8	„ pokojninskega zaloga	61.882	—	124.744	72
9	„ davkov	10.457	47	—	—
10	„ upravnih stroškov	26.917	57	442	59
11	„ zgube in dobička leta 1904	83.412	28	83.884	26
12	„ rezervnega zaloga	207.232	40	763.859	56
Svota		29,132.957	85	29,132.957	85
				11,124.873	69
Denarni promet v prvem poluleття leta 1905					

Gorica, 7. julija 1905.

Zavod dovoljuje: Posojila brez amortizacije do 20.000 K po 5% na leto in nad 20.000 K pa po 4 1/2%; posojila na amortizacijo z obrestmi po 4 1/2%, z ozirom na letni znesek amortizacije: če traja 50 let po 5.01%, če traja 45 let 5.16%, če traja 40 let po 5.36%, če traja 35 let po 5.64%, če 30 let 6.04%, če 25 let po 6.62%, če 20 let po 7.52%, če 15 let po 9.09%, če 10 let po 12.30%. Dovoljuje tudi pod istimi pogoji amortizacijo navadnih že obstoječih posojil in to brez vsakih stroškov.